

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska – Kocon

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi

Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

na zaniechanie dokonania czynności przez Komornika Sądowego K. C. działającego przy Sądzie Rejonowym w Poznaniu – N. W. w P. tj. nie wydanie postanowienia o kosztach egzekucji w sprawie prowadzonej przeciwko dłużnikowi M. M. o sygn. KM 4355 / 10

na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 28 czerwca 2013r. w sprawie o sygn. I Co 885 / 13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Świeciu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Na oryginale właściwe podpisy.

II Cz 845/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. złożył skargę na brak wydania przez Komornika Sądowego K. C. działającego przy Sądzie Rejonowym w Poznaniu – N. W., i prowadzącego egzekucję wobec M. M. w sprawie KM 4355/10 postanowienia o kosztach egzekucji, które uwzględniałoby także zwrot wydatków poniesionych przez skarżącego w związku z udzieleniem informacji na wniosek Komornika.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 czerwca 2013r. w sprawie I Co 885/13 Sąd Rejonowy w Świeciu odrzucił skargę.

Sąd uznał, że skoro ZUS wykonał jedynie czynności zlecone przez Komornika Sądowego, a polegające na przekazaniu informacji, których był dysponentem, za co wystawił stosowny rachunek, to adresatem jego roszczeń może być jedynie Komornik, który zlecił skarżącemu wykonanie czynności. Dla uprawnień skarżącego obojętne jest przy tym, czy Komornik uwzględni wszystkie koszty w swoich orzeczeniach czy też nie, bo nie on jest adresatem tych orzeczeń. Innymi słowy – zdaniem Sądu Rejonowego – jakiegokolwiek byłoby orzeczenia Komornika Sądowego w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego, to i tak nie byłoby w stanie zagrozić interesom skarżącego (zaskarżone postanowienie wraz z uzasadnieniem – k.18).

W zażaleniu na postanowienie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. domagał się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia także o kosztach postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wywodził, że obowiązek uiszczenia opłaty za udzielenie przez niego informacji powstał w toku postępowania egzekucyjnego co sprawia, że koszty obejmujące te opłaty należy uznać za składnik kosztów postępowania egzekucyjnego, które ostatecznie ustala Komornik w odrębnym postanowieniu (art.770 kpc). Takie postanowienia podlegają zaskarżeniu w drodze skargi złożonej w trybie art.767#1 kpc. Dotyczy to także sytuacji, gdy Komornik zaniecha dokonania czynności (tu wydania takiego postanowienia). Zdaniem skarżącego Komornik powinien był uiścić mu należną opłatę za udzielenie informacji, zgodnie z rachunkiem, a następnie rozliczyć ten koszt w postanowieniu kończącym sprawę. Jeżeli kwestionowałby zasadność uiszczenia takiej opłaty na rzecz skarżącego, to powinien był dać temu wyraz w osobnym postanowieniu, które podlega doręczeniu stronom postępowania egzekucyjnego i ZUS. W ten sposób otwiera się ZUS możliwość kwestionowania wysokości opłaty należnej za udzielenie informacji w drodze wniesienia skargi na czynność komornika (zażalenie – k.20 do 22).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podgalało uwzględnieniu. Zasadą jest, że celowe koszty egzekucyjne powinny być ustalone w postępowaniu egzekucyjnym, z którego wynikły i nie mogą być ustalane w innym postępowaniu (por. stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14.06.1973r. w sprawie I CR 250/73, które zachowuje nadal aktualność). Oczywiście jest, że wydatki, które komornik musi ponieść w celu uzyskania określonych informacji (w tym przypadku z ZUS) stanowią element kosztów egzekucji (zgodnie z art.39 ust.2 pkt 7 ustawy z dnia 29.08.1997r. o komornikach sądowych i egzekucji – j.t. w Dz.U. 231 z 2011r. poz.1376 ze zm.). Winny być zatem rozliczone poprzez ich uwzględnienie w całości lub w części albo ich nieuwzględnienie w drodze wydania stosownego postanowienia (jak wymaga art.770 kpc). Skoro w tym wypadku komornik nie wydał postanowienia, to zainteresowanemu (tu ZUS) przysługuje skarga na zaniechanie przez niego dokonania czynności. Skarga jest bowiem podstawowym środkiem zaskarżenia w postępowaniu egzekucyjnym wszelkich czynności komornika zarówno rozstrzygających, jak i faktycznych oraz daje możliwość zaskarżenia zaniechania dokonania przez niego czynności, do których jest zobowiązany. Zatem rację ma skarżący, że komornik powinien był w ramach wydatków uiścić opłaty należne ZUS za udzielone informacje a następnie uwzględnić je w ostatecznym rozliczeniu kosztów egzekucji albo też w rozliczeniu tych kosztów odmówić ZUS ich przyznania w całości albo w części, co stworzyłoby zainteresowanemu możliwość zaskarżenia orzeczenia komornika w drodze wniesienia skargi. Przyjęcie zapatrywania Sądu Rejonowego oznaczałoby, że w każdym przypadku, gdy komornik zaniechałby uiszczenia ZUS stosownych opłat za udzielone informacje, ten musiałby wystąpić na drogę sądową ze odpowiednim roszczeniem w postępowaniu procesowym, do czego brak jest podstaw prawnych.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd odwoławczy uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Świeciu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia też o kosztach postępowania zażaleniowego (na podstawie art.386#4 kpc w związku z art.397#2 kpc oraz art.108#2 kpc i art.13#2 kpc).